

[Edvard Sørensen.]

det af kommunisterne udenfor betænkningen stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 1 til lov om børnetilskud er stillet af finansministeren og tiltrådt af et flertal indenfor udvalget. Det går ud på at ændre indtægtsgrænsen for at opnå børnetilskud fra 20 000 kr. til 16 000 kr.

Ændringsforslag nr. 3 til samme lov indeholder i forhold til forslaget nye fordelingsregler for børnetilskud. Ændringen betyder, at børnetilskuddet forhøjes med 38—42 kr., såfremt den tilskudsberettigedes ansatte skattepligtige indkomst er under 5 000 kr., med 22 kr., såfremt indkomsten er 5 000 kr. eller derover, men under 7 000 kr., med 12 kr., såfremt indkomsten er 7 000 kr. eller derover, men under 12 000 kr., og med 8 kr., såfremt indkomsten er 12 000 kr. eller derover, men under 16 000 kr. For indkomster over 16 000 kr. ydes intet børnetilskud. Udgifterne til børnetilskud i skatteåret 1953—54 antages som følge af ændringsforslagene at ville stige med ca. 23 mill. kr., nemlig fra ca. 134 mill. kr. ifølge lovforslaget til ca. 157 mill. kr., hvorefter udgiften vil andrage ialt ca. 50 mill. kr. mere end for skatteåret 1952—53.

Ændringsforslag nr. 4 til forslaget om tillægsindkomstskat, også tiltrådt af et flertal, går ud på, at beløbet, der indkommer ved denne skat, i sin helhed indgår i driften, og ikke, som i det oprindeligt foreslåede, at halvdelen anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto i nationalbanken.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de omtalte ændringsforslag.

H. C. Hansen: Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Edvard Sørensen vender tilbage som partiets ordfører. Jeg har forstået, at han i første omgang var udvalgets ordfører, og det må vel skrives på det kommende valgskonto, at han som udvalgets ordfører indledede med at foretage visse politiske karakteriseringer af andre partiers standpunkter og hensigter. Det skal jeg såmænd uden videre tilgive ham, også hans bemærkning om overbudspolitikken, som jeg i høj grad skal vende tilbage til i det, jeg har at bemærke om de lovforslag, som her ligger til behandling.

Må jeg først have lov at sige, at jeg har ingen trang til ved denne lejlighed at gentage den gennemgang af de almene økonomiske

synspunkter og anliggender, som jeg på mit partis vegne foretog ved første behandling af disse forslag. Jeg henviser til disse synspunkter, som jeg stadig mener står ved magt; jeg finder ingen anledning til at gentage dem. Jeg vil gerne her have lov til indledningsvis at gå ind på de direkte standpunkter, socialdemokratiet har indtaget under de førte forhandlinger.

Vort udgangspunkt er, at vi ikke har villet acceptere og ikke vil acceptere den delvise afskaffelse af tilskudsordningerne, som regeringen har foreslået og i går har fået gennemført her i tinget. Vi har ment, således som vi har skrevet i betænkningen, at det er urimeligt på nuværende tidspunkt at gennemføre en sådan nyordning. Det havde været meget naturligere og meget forsvarligere at lade disse spørgsmål indgå i en saglig og en samlet drøftelse af den fremtidige fordeling af skattebyrderne, og dermed i den drøftelse af vidtrækkende og vigtige familiepolitiske og sociale problemer, som jo uvægerligt må komme, når vi under rimeligere arbejdsvilkår skal til at beskæftige os med den skattereform, som er uomgængeligt nødvendig. Det forslag, regeringen har fremsat om en skattereform, ved vi jo alle er ufuldstændigt; det berører et enkelt område. Det er efter vor opfattelse helt utilfredsstillende. Det er fremsat så sent, hvad enhver naturligvis må erkende, at nogen som helst saglig forhandling eller saglig behandling omkring og af dette forslag er udelukket. Det må hvile til kommende rigsdagssamlinger.

Vi har i de forhandlinger, som blev ført i de forskellige udvalg, fået det indtryk, som bekræftedes igår ved afstemningen, at der ville være et flertal her i rigsdagen imod vort ønske om at opretholde tilskudsordningerne i uændret skikkelse foreløbig indtil 1. januar 1954. Vi havde, i samme øjeblik som dette var klart tilkendegivet under udvalgsarbejdet, forsåvidt valget imellem to muligheder, enten at vente, til tilskudsordningerne var færdigbehandlet, med at fremsætte vore forslag, eller under den forudsætning, at tilskudsordningerne sandsynligvis, mod vor vilje, bortfaldt, på forhånd at formulere vore standpunkter. Vi valgte denne sidste fremgangsmåde. Det var det, der fik det ærede medlem hr. Oluf Pedersen til i går at muntre sig over, at vi havde disponeret over penge, som var andre end vore, og det tror jeg nok det ærede medlem